

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 br., 6 luni 3 fl., 50 cr., 3 luni 1 fl., 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 br., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 br., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:
Administratura tipografă arhiepiscopală, Sibiu, strada Măcelarilor 47,
și la expedițiuni de inserțiuni Hanauer & Vogler în Viena, Praga, Budapesta etc. etc.
Correspondențe sănătoase a se adresa la:
Redacția „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 37.

Episole nefrante se refuză. — Articulele neputibile nu se împozișă.

INSETIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
16 cr. rândul în literă garson — și timbra de 50 cr. pentru
oare publicare.

Sibiu, 5/17 Iuliu.

Peste două trei zile și terminal ficsat pentru întrunirea conferinței electorale la Sibiu este acți. Sperăm că un numer considerabil de alegeri vor respondă cu venirea lor la conferința. La această ne indemna atât înscăurături private ce le avem, cât și corespondențele, dintre cari una și puțin sub ochii cetitorilor în numărul de astăzi.

Dacă compărăm timpul conferinței cu stadiul în care au înaintat aferurile electorale, ni să părăză conferința se întrunesc cam tardiv. În două, trei septămâni alegerile se încep, în totă partea. Partidele numeroșe cu nuanțele lor, respindătoare pretez tutuții Ungariei, și sau numărul deja capetele cele „scumpe” ale adenționilor, și fiecare și-a numit candidatul să dacă timen sămăd de toti căci se dică a fi candidat la mandatul de reprezentant al poporului în dietă mai că s-ar putea constitui și dăne dietă.

Dar de altă parte, dacă va fi pe parte noastră cuget curat și puțină energie, și acesea încă le presupunem de la inteligența noastră, cu tot timpul înaintat, să poată face multă în interesul cauză noastră române, care este totodată și cauză eminentă patriotică.

Ce alte ocazii am altres atenția publicului nostru asupra obiectului de care ne este vorba; în termeni generali l'am și atins, legând verderile noastre de vederile ce le-am avut de la început, decădând împregăriile politice ale monarhiei pe astăzi, ce ar sa și trateze conferința la ordinea zilei. Ne-am refuzat înse în adine de astăzi de a intra în detaliul meritului cauzăi, pentru că nu să nu se impună preocupări. S'ar părăză un dia nu poate justifica o procedere de felul acesta. Fazele prin care a trecut cauzăa de trei-spre-dece ani începă credem însă că o justifică.

Noi încă la anul 1865, în imple-

nirea datorinței noastre, când numai începă nici o îndoială despre schimbarea sistemei politice de până atunci și când deputații și regalității române de atunci treceau pe acți la dietă din Cluj, diceam: „Se na desăcrăză pe un moment de ideile cu le produc corespondențele primite din teră și să dicem că acele nu pot fi aduse (?) în combinație cu cele ce au să urmeze în sala redunță clujene, unde nu are a se reproduce dar a se produce istoria...” Iară la alt loc diceam: „Sunt, ce e drept, puțini bărbiți de ai nostri, cari pot intra de astăzi pe arena de luptă, însă credem că voturile lor vor fi ponderosice, de și nu numărăse...”

Și în adevăr, dacă urmărăm cu atenție cel ce s-au petrecut atunci în sinul acelei diete, începând de la 8/20 Noemvrie până la sfîrșitul ei, numai cu mândrie națională putem să ne aducem aminte de acele dile, cari au lăsat urme negre în paginile istorice patriei noastre.

În conferința dietală de la 16/28 Noemvrie Marele Andrei Baron de Șaguna a putut, în anul patru, rostire între alii cuvintele: „Bine — suntem la dietă — dar totuș me ved si sită și mărturis că modul după care e compusă dieta aceasta nu e chiar constituțională și că aceea nici nu i-a sunt amicii ei și nu mi place a fi neconsecutiv pe terenul constituțional...” De aceea doreș, ca om constituțional, ca înainte de a vorbi la obiect să se înființeze o dictă pe baza legală constituțională. Ieră în sedința dietală din 20 November (1865), după ce și-a inceput memorabila cuvantare cu cuvintele forte semnificative: „Eu cu predilecție cea mai mare am venit la adunarea aceasta dietală, ceci conviu sum, cum-nă mai adunarea aceasta dietală îmi dă mie terenul cel legal de amă descoperi convingerile mele politice,” după ce în termini-

forte respici și combătut dieta convocată pe baza legii electorale dela 1791 cu un adus octroia, a putut face întrăzători motjune:

„Inaintă dietă să binevoiască a votă către tron o adresă preaumilită cu rugăre, că Majestatea Sa c. r. apostolnică să se adreseze:

1. a sanctioana legea electorală prelucrată constituționalmente de dieta anului 1863 și 1864 la propunerea regescă și asternută spre prenăștare: 2. a conchimă apoi pe baza a-

cestel legi electorale dietă spre perfractare propusă regescă privitoare la revizuirea articolului I de la lege din 1848 despre unirea Ardealului cu Ungaria.”

Aceasta a fost începutul așa numitei activități a Românilor ardeleni, care se întără în primul „Adresa Regalilor și Deputaților români” către tron, „carri s'au putut cu curagi și cu virtute rara” la aceea dietă și că urmă că dispara neîntelegerile ce se iviră în sinul inteligenței „ca fulum” devinând inteligența română „un trup și un suflu în cauza națională.”

Dacă urma inteligența noastră pe calea acesta și mai departe, ea fără de a ceda din dreptele pretensiunii la naționi române, putea să căștige pe naționi o poziție mai onoioasă în constituție cea a urmat la 1867 și era în poziție de a împiedica multe din durerosele speranțe ce au succedut unele după atele de 11 ani începă.

Atragem documădată atenția alegerilor noștri asupra acestei unice împregării spre a medita asupra ei și apoi a conchide, că ore bine va fi să persiune în eroea politică urmată mai târziu, sau a căuta a repară pe cât se va putea aceea ce s'a stricat.

Apară ce s'a stricat și mai bine decât a lăsa stricat pentru totdeuna un lucru, fără de care politicesc un popor nu poate trăi.

— Binevoită ei responsei, a o primă ca de la colonelul Cuza, scrisă pe bron.

„Me ertăti, replică lordul, conveniente diplomatică nu-mi permit să consideră înca pe colonelul Cuza de căt ca simplu colonel, nici a privi această scrisoare de căt ca scrisoare particulară a unui colonel.

— Pie, șiese!, aveți însă bunătate a o primă peior ca să nu fiu silit a o aduce înapoi la Moldova.

Escentile Sa o lăua, însă nu o deschise dinaintea mea, ci o pușe într-o cutie, lăsând în față o scrisoare ceva ce să fie afără și, me încredință că o va ceta mai târziu cu totuș lăuară aminte.

După această operatie me invita să mă pun pe un scaun și se așeză pe jetul de lângă biourul seu.

Se facă o scurtă tacere, după care lordul lăua cuvantul cu un ton foarte sever și dice:

„Domnul meu... cele de pe urmă evenimente din Principatul au avut un caracter de neorânduale și de dispreț pentru Convenție, care ne-a surprins din partea unui popor cu invocație protecția puterilor occidentale,

Români înaintea Congresului european.

(Inchisoare).

Congresul din Berlin.

Sedinița din 19 Ianuarie, 4 Iulie 1878.

Cuvintele roșite de domnul Brătianu, președinte de consiliul de ministri în România

Domnitorul plenipotențiar!

Esperneca se văd colegul meu, în numele meu și al meu, despre drepturile și interesele României, nu are nevoie de desvoltă mari lungi.

Înălță Adunare, care are misiunea a regula situația orientală, posedă pe deplin toate noțiunile trebuitoare pentru îndeplinirea lucrării sale.

Suntin incredință că simțimile de dreptate și de bună-voință, care ne deschid intrarea până dinantea d-lor văstre, vor determina ascensiunea și primirea decisiunilor atingătoare de România.

Tot ce mi permite este de a adauge că, despușea noastră de o poruncă din partimoul nostru, nu ar fi numai o durere adâncă pentru națiune română că ar dărâma în sinul ei orice încredere în tările trăstelor și în sântă pașă atât a principilor de dreptate absolută, cât și a drăptătorilor scrise.

Turburarea ce ar încerca din acăsta credințele ei în viitor, ar paralia pacinica ei desvoltări și având ei spre propriaș.

De aceea îmi și iau, sfârșind, respectă liberătate a supun aceste cugeturi la Înalta apreciere a marelui Consiliu european și a științelor reprezentanți ai Maiestăței Sale Imperiale tuturui Rusilor, al cărui spirit înalt și înimă mariminoasă am avut asa desă coacinește și a lepcise în timpul preterecire Sale în mijlocul nostru.

În urmă președintele Congresului a respuns Plenipotențiarul României, că discursurile lor vor fi însemnată în documentele monarhiei împărătescă, că să fie lăsată în evidență că România a stat la înalță la ceteră votul, pură semnătură M. S. Imperatorul tuturui Rusilor, Convenție din 4 (16) Aprilie 1877, preun și declaranța pură semnătură A. S. Prințului Gorčacov, cancelarul Imperiului Rusiei, care în numele M. S. Imperatorul Alessandru

FOITA.

Misia mea la Londra.

Marșalul Pelissier. — Lordul Malmersbury 1859.

(Extract din istoria misiilor mele politice.) *

Introduce-mă la Murley-otel, Trafalgar Square unde seodain, prin și-ru cel de strade care nu se mai sfârșesc și care portă numele de Piccadilly, Regent-Street, Oxford-Street, Pale-Male, etc., găsi un bilet de la secretarul lordului Malmersbury prin care se anunță că voiu și primăt de la Elveția Sa, d-nul minister, aduoașă la o oră după ameađă, însă nu ca o persoană oficială ne fiind încrezută alegerea Domnitorului.

Acest bilet forte categoric me pune pe gânduri și mi dă ore cume cheia politice engleze în privirea Principatelor. — Imperatul Napoleon îmi faceuse onorul de a me primi ca pe

un ministru; lordul Malmersbury nu voia și mi recunoșcă nici un caracter de oficiatitate, ci me reducea la rolul simplu de un trâns particular. Poziția mea devenise forte delicate; însă nu era de loc de a da îndărăt; trebuie să merg înainte și să sacrifici amorul propriu personal în interesul cauză noastră comune.

In sfîrșit così duă, sună ora întrânlării mele cu lordul Malmersbury: Mergând la Foreign-office secretarul ministerului me introduse în cabinetul Esclentului Sale. Me găsi în fată cu un persoană nalt, demn și sever căruia adresai următoarele cuvinte:

— Mylord, am fost însărcinat de înălțimea Sa Printul Cuza a ve aduce astă sărișoare pe care ve rog să o primă.

Lordul Malmersbury până să dacă mi-au acordat o audiencă au facut-o cu un caracter de neorânduale și de dispreț pentru Convenție, care ne-a surprins din partea unui popor cu invocația protecția puterilor occidentale,

— Binevoită ei responsei, a o primă ca de la colonelul Cuza, scrisă pe bron.

„Me ertăti, replică lordul, conveniente diplomatică nu-mi permit să consideră înca pe colonelul Cuza de căt ca simplu colonel, nici a privi această scrisoare de căt ca scrisoare particulară a unui colonel.

— Pie, șiese!, aveți însă bunătate a o primă peior ca să nu fiu silit a o aduce înapoi la Moldova.

Escentile Sa o lăua, însă nu o deschise dinaintea mea, ci o pușe într-o cutie, lăsând în față o scrisoare ceva ce să fie afără și, me încredință că o va ceta mai târziu cu totuș lăuară aminte.

După această operatie me invita să mă pun pe un scaun și se așeză pe jetul de lângă biourul seu.

Se facă o scurtă tacere, după care lordul lăua cuvantul cu un ton foarte sever și dice:

„Domnul meu... cele de pe urmă

evenimente din Principatul au avut un caracter de neorânduale și de dispreț pentru Convenție, care ne-a surprins din partea unui popor cu invocația protecția puterilor occidentale,

— Binevoită ei responsei, a o primă ca de la colonelul Cuza, scrisă pe bron.

„Me ertăti, replică lordul, conveniente diplomatică nu-mi permit să consideră înca pe colonelul Cuza de căt ca simplu colonel, nici a privi această scrisoare de căt ca scrisoare particulară a unui colonel.

— Pie, șiese!, aveți însă bunătate a o primă peior ca să nu fiu silit a o aduce înapoi la Moldova.

Escentile Sa o lăua, însă nu o deschise dinaintea mea, ci o pușe într-o cutie, lăsând în față o scrisoare ceva ce să fie afără și, me încredință că o va ceta mai târziu cu totuș lăuară aminte.

După această operatie me invita să mă pun pe un scaun și se așeză pe jetul de lângă biourul seu.

Se facă o scurtă tacere, după care lordul lăua cuvantul cu un ton foarte sever și dice:

„Domnul meu... cele de pe urmă

* Din „Convorbiri Literare.”

dru al II lea ratifică această Convenție și promite, că nu va fi în fidabilitate observată și executată în întregul său.

Din grădina lui Dumnezeu,

Noi, Alessandru II.

Imperator și autoratul al tuturor Rușilor, al Moscovei, Kievului, Vladimirului Novgorodului, Tar al Cazanului, Tar al Astrahanului, Tar al Poloniei, Tar al Sibiului, Tar al Chernesovicei Taurice, Tar al Georgiae, Domn al Piescovului și Mare-Duce al Smolenskului, al Lituaniei, Volyniei, Podoliei și Finländei; Duce al Estoniei, al Livoniei și al Curlandei și Semigalei, al Samogitiei, Bialostocului, Careliai, Tverului, Iugarii, Permuui, Viatkei, Bolgarii și altora; Domn al Cenziuvului, Riasanului, Polotskului, Rostovului, Iaroslavului, Belojezskului, Ovdovului, Obdorului, Condiei, Witapukului, Matislavovicii, stăpânoitorii al tuturor părilor de la Nord, Domn al Iberiei, al Cartalinei, al Cabardiei și al provinciei Armeñia, Prințipe hereditar și suveran al principatelor din Circassia și altor Principi de a munți, urmări al Norvegiei, Duce al Slesvigului Holstein, al Stomarului, al Dethmarsenului și Oldenburgului, etc., etc., etc.

Agentul Nostri diplomatic și consul general în București, consilier de Stat, baron Stuart, și ministru român al afacerilor străine Cogganicean, au încheiat și subscris în București, la 4 Aprilie al anului curent, în virtutea deplină impunătorilor ce li se dăse, două convențiuni speciale: prima privitoare la treceerea ostirilor Noștre prin România, în patru articoli; și a doua, privitoare la condițiile acestei treceri, în douădeci și patru articoli, și alți doi articoli atingerători de aceleași.

Primind și confirmând, după matură cercetare, convențiunile și articolele sau citate, am autorizat pe Aleja Sa Serenissime Prințipele Alessandru Cogganicean, cancelarul nostru de Imperiu, a subscris declararea privitorie la nevinovabilitatea observării și execuționei a stipulațiilor cuprinse în convențiunile și articolele adiționale; și, spre încredințare, subscrind cu a Nostre nășă, deplină impunătoriea de față, am ordonat să se pună pe deneșul sigiliul Imperiului Nostru.

Dat în Moscova, la două-deci și trei Aprilie al anului mantuinei una mie optă optă săptă-deci și săpte, în anul al douădeci și treilea al Imperiului Nostre.

Originală și subscrisă de înăsăi mâna Majestăței Sale Imperiale, astfel:

Alexandru.

Contra-snumat: Cancelarul Imperiului; Prințipele Cogganicean...

Pentru traducere conform: Giers.

Declarafime.

În virtutea ordinelor Majestăței Sale Imperialei tuturor Rușilor, subscrisi cancelar al imperiului, ratifică, prin declararea de față, care va fi jucat în primul act de ratificare formă, ambele convențiuni de

mai sus, privitoare la treceerea ostirilor impunătoare prin România, precum și din nou articole adiționale atingerătoare de aceleași, încheiate într-o gherul Majestăței Sale Imperialei tuturor Rușilor și acela la Înalțimea Sale principale României, în București, la 4/16 Aprilie 1877, și declar că stipulațiunile acestor convențiuni și articolele adiționale vor fi păstrate cu credință și execuțate în totă întregime lor.

Să, spre încredințare, subscrisul, cancelar al imperiului, a subscris declararea de față și să facă o se pună de deosebirea ministerului imperial al afacerilor străine.

Făcut în St. Petersburg, la 24 Aprilie 1877.

(L. S.)

(Subscris), Cogganicean.

Eccellenței Sale D-nul de Radovici, ministru plenipotenior, secretarul general al Congresului.

Berlin, 2 iulie 1878.

Domnule ministrul!

Conform cererii ce ni s-a făcut, am onoarea a comunica Eccellenței Voastre, în calitatea sa de secretar general al Congresului, și pentru scopul trebuitului, copia de deplină impunătorieci și de dr. Brătianu și eu avem de la Înalțimea Sa principele Carol I al României, augustul nostru suveran.

Ministrul afacerilor străine al României,

(Subscris), Cogganicean.

Noi Col. I,

Domn al României.

Lăud în considerație noulă imprejurăciune în care se află pus principatul României, și încreștește-nu pe deplin la capacitatea, zelul și devotamentul dlor I. C. Brătianu, președinte al consiliului de ministri, ministru al lucrărilor publice, și d. Cogganicean, ministru al afacerilor străine, am atât de cunținut acreditații, prin cele de față, subscrise de măsă Năstră, și încredințăm în realitate de plenipotențiai ai Noștri pe lângă plenipotențiai puterilor întreprinși în Congres la Berlin, dându-le deplină impunătorie de a apăra, în simbol unică Congres, drepturile și interesele României. Promisind încă cu cugelul și cuvântul Nostru de Domnitor, de a primi cu bune și de a face să se execute cele aspirații caror plenipotențiai Noștri se vor fi învoit în Congresul, conform instrucțiunilor ce le au fost date.

Să, spre încredințare, Noi am ordonat ca cele de față să fie învestite cu singul statutul.

Dat în București, a săptă di a lunei Iunie, anul mantuinei una mie optă optă săptă-deci și săpte, și al trei-pre-decinea al Domnirei Noștre.

Carol.

(L. S.)

Ministrul afacerilor străine, Cogganicean.

credință mai bine, și an atribuții Românilor planuri gingătoare care, morocire pentru noi, sunt astfel de reu inventate incât ele să dispar sub ridicul. Ei an dă că ne hrănim cu visuri de independență absolută, că fintină la restaurarea imperiului Otoman, că avem proiecte de mari curieri, și celelalte. Pentru că să susție asemenea idei, negreșit ei trebuie să creă că noi cu am avé nici o cunoștință de interesele noastre, și tocmai acă probă săracia imaginatiei lor. Tote popoarele au un simț instinctiv de nevoie și de conservarelor. Români asemenea au acel simț instintiv și cred din vecinimea intră-cesc adevarat politic, adică: că sörtele și strins legatii cu sòrta imperiului Otoman, că integrăția teritoriilor și atâtă de integrăția teritoriului turcesc. Peirea ce-i anamenită până acum nu se poate păsta Dunăre, și prin urmare ei sau arretat tot-dâuna credincioșii Curtii Suverane. Istoria însăși o probă: la 1821, când au intrat Ispășanii în Moldova, ca să înceapă revoluția grecoască, din poruncă Imperiului Alessandru al Rusiei, hauțan

turile ce am primit dela Constantinopol nu-mi lasă nici o indocală despre spiritul revoluționar ce anină pe Români, și ve declar, domnul meu, că Engletera nu poate suferi desvoltarea unui asemenea spirit periculos într-un Stat aliat; de aceea nu e dispusă a recunoaște algecerea colonelului Cuza mană Domn pe ambele provincii."

In fata unei asemenei formale declarari inspirată de cuprinșul unor raporturi calomniatoare terrii mele, me cuprinse o durerosă indignare. Imi ridică fruntea privind drept în ochii ministrului și respunsei cu o limite perfectă:

— Mylord, raporturile de la Constantinopol cuprind acușări forte grave în contra nației mele, dar nu mi-ară fiind de la Constantinopol unde chestia Prințipatelor e reu înțeleasă. Dăți-mi voie dar a responde la acele laude învinătorii pe care le-am desprezuit dacă ele nu ar fi de natură a ne lipsi de simpatia și protecția Guvernului meu învechitor la Engleteră. Acei ce au interesa a compromiza cauza noastră cu o limită perfectă:

— Mylord, raporturile de la Constan-

Corespondențe particolare

ale „Telegrafului Român.”

De pe malul Tisei în 1/13 Iulie 1878. Onorată Redacție! Ansă, pentru carea rump și se tăceră mea în delungată, este scrisen imburcătore, anunțat în Nr. 74 a multă prețutul nostru „Telegraf” prin litera conve-

cătoră a sun numitului club subscris de d. Nicolau Popea ca președinte și de V. Petri ca notar, ca clubul membrilor români ai reprezentanții municipiiului Sibiu an decis a conchiena pră toti români alegerători din patria la o conferință generală în Sibiu. Din trei ori ca transilvanian și ca alegerători primul clubul respectiv salutare cea mai cordială și strângere de mâna frâțescă pentru idea salutară de a intra în preto alegerători români la o conferință generală, și fiindca în fruntea acelui club în persoana președintelui se află un atare bărbat, a căruia activitate pe terenul politic ne garantează, că conferința va lucea o dreacne pentru noi Români salutară, cel puțin intențunea clubului nu pote fi altă, decât a scări celor naționali noștri de la limanal dorire noastră, a cărui în telerghe bună intră noi și naționame maghiară și prin acelașă imbutătăiere sortii noștre de 10 ani începătă de scăpătă, prin o politică cam greșită la acăstă stare adusă, — grăbesc și eu din depărțire, de de-ore ce impregnările material nu me amărtă și de părea mea modestă, însă prin praca amara de 10 ani înzestrată, în cestinile alegerilor viitoare respective a atitudinea noastră față de aceleași alegeri.

In decursul deceniului trecut în periodul alegerilor dictale majoritatea inteligenției române au decis totdeauna pasivitatea absolută, adecă abținerea noastră de alegeri dictale așa încât începătă să lasă în viață liberă a neromânilor să-și alege deputați la dicta din Pestă pe cine vor voi, numai deputat Român din Transilvania să nu mérge la dicta din Pestă, pre carea majoritatea inteligenției noastre nu o înțelege pentru noi competentă, și prin acea să documentăm, că noi în Pestă nu suntem reprezentăți și că prin acea ne ven redobândită autonomia Transilvaniei.

Ce să vedă! însă, prăsc alegerilor năi a deschis ochii, că umbrelă pe cai refăcă, că scopul noii lăsă ajunger, că faptele irevocabile trece preste capetele noastre ca preste nescari cadavre.

Ei bine! am dă, că inteligenția a fost decis pasivitatea în principiu, ore în praca ținutău poporul și o parte

a inteligenției de acel principiu? nu să sună finit! căci interesul vital a poporului și a unei părți din inteligență au adus cu sine ca să participe la alegeri, parte de silă a nu pierde a căstă oficiu, parte adus cu silă orii mărcare, bunturi și cu alte pro-misiuni. Eu am fost martor ocular și fiin săngera înimă, când vedeam Români alegerători adusi cu sutela voită pentru deputat neromân, când s-ar fi putut alege român, aşa cum vădut tōtace astenă lucruri în comitatul Turdei superioare, în a Albei superioare a Treiscainei secuiesci, a Făgărașului, a scaunelor Mercurea, Sas-săbesului, și totă aceasta repetându-se în trei ori în deceniul trecut pentru salvarea unui principiu, a pasivității, fară de a fi căstigată autonomia Transilvaniei. Din contră sătunie Transilvaniei cu Ungaria, că după dualismul de Români transilvanieni perhoreșcat sau cimentat și întărît prelungă totă pasivitatea noastră pe alti 10 ani sau de dare, incă oratoria cea mai mare a pasivității nu poate mai sparge; și acuma întreb pe tot omul cu mințea sănătoasă, că după celea sus înșirute mai este consultat a române noi transilvanieni prelungă totă pasivitatea noastră pe alti 10 ani sau de care poporul nostru al lăsa prădat neromânilor, al despoua de inteligență sa proprie, de povățuitorul seu firesc, parte prin aceea, că regimul strănată pre amplioații români din cercuri românesci în cercuri ungurești, și în locul lor pune de acea, care nu pricepe nimic și năsurările poporului nostru, ba această i se face conducerători lui spre detrimentul naționamei noastre!

Deci nu ramâne altă, decât, dacă vrem să fim și noi într-o cale vii menară, și să nu fim ignorati și inteligența noastră să nu se imprăștie între elemente străine, și dacă vrem, ca și naționame noastră să aibă ceva folosit în statul în care se află, apoi confere-nția adunându-se să se pună pe lume și să decidă activitatea, adecă participarea noastră la alegeri și să continuze opera națională pre terenul acela, pre carele au păsit cu siguranță neutruță nostru Marele Andrei și să țesem firul de un deceniu întrupert mai departe cu duple puteri spre repararea celor greșite și pentru a căsiga ce am perdit în 10 ani.

Memorandumul Polonilor

adresat membrilor Congresului din Berlin.

Rusia a purtat resboiu în contra Turciei în numele umanității, al libertății cetă-

jenesci și religioase, și al independenței po-

careare a Camerilor? Cererea de investi-

ție la Constantinopol! Ce probăză totă aceste acte? Spiritual revoluționar al Romanilor impotriva Sultanului, sau dorința lor de a sta lipiti de Imperiul Otoman pe baza tratatelor? Judecă înăsăi Eccellența Văstra! Ca Români au visuri de independentă, cind pot să sună mustre? Este ore opriț unei nații deșteptă de a dorii imbutătăierea sortei sale, și în căt aceea nație se portă cu înțelepcuire și nu atacă în-

tre secole nășru, merită ea ore de a fi osândită? Iar că Români visăzu-

ci, acăstă învenire și cu atat mai sublimă ca de la sublima la ridicu nu și de căt un pas. Cuceriri? Ce că?

Cuceriri? Care? Nu cum-va ei voiesc să incorporeze Rusia, sau Austria sau Turcia Europei, de care sună incon-

jură, ca un pitic între trieuri? Pote că întesă mai departe? La cu-

cerirea Parisului, a Londrei. Cine scie? Pe o asemenea, care de glumă totă presupunere sunt permise.

(Va urma).

părelor slave din Orient. După sîriole de săngie ce s-au verșat și după actele de crujine care desororăză acest reședință, Europa va hotărî despre sortea imperiului turcesc și a creștinilor din Orient. Pentru ca însă acestă grăjă să fie eficace în favoarea populațiunilor slave, și Europa să se înțină de justiție sădă temeri pentru viitorul seu, ea nu trebuie să ramână nepășărește față că sîrsează unii mari națiuni slave, care a făcut secolul întreg însemnate servicii lumii civilizate, pe care a păzit de năvălirile barbarilor. Această necesitate și cu atât mai imperiosă, cu căt cestinoarea Orientului nu se poate deslega într-un chip definitiv fără restabilirea Poloniei, care ar constitui o stată vilă neînvinză în contra năvălirilor Rusiei și care ar restabili echilibrul european adunat într-un mod arbitrat prin împărțirea unei națiuni pline de viață și de speranță. Aceasta este singurul mijloc pentru a seca ișvorii atât reale. Opiniunile publică nu pot să își dea sănătă despărțire preferință ce se dă Slavilor din Orient. Pentru ce îre este aceste populațiuni putin civilizate să fie protejate într-un mod esclusiv de către Europa, când ele au și la plimbare de Turcia mai puțin de căt Slavii de sub jugul rusești? Sînt pentru ce o națiune slavă apăsată să fie prin exceptie lasată la grăjia dusmanului său de mărtore?

Ne redăm atât de strigătoare la cerința noastră să jină mult și forță impresionării o vaduțe la un capăt în interesul lumii întregi. E o preleptere intristătoare, și puțin domnă de secol nostru, de a vedea un popor mare incatenat lângă un morimînt și tractat cu cea mai ingrozitoare cruzime de către un spăsitor mai puțin civilizat, care îi răpusc tot ește voiesă să le impună cu deasă popolilor din Orient. Astfel guvernatorul rusesc după ce a violat garanțiile co-deduse Poloniei în atât de rînduri pentru libertate și naționalitate, i-a răpit orii ce liberație; el a oprit chiar limba ţărei, a opri în administrație, în învățătoriști, în parlament, a elevilor din tribunale, și în mai multe provincii polone chiar și din biserici, unde toți aceia care vorbeau limba lor sunt supuși unei pedepse, tot așa și cu libertatea de conștință: în Turcia e respectată, în Polonia e calculată în pictorie. Episcopii sunt ecclasiati, sute de preoți și mii de laici care au ramas credincioșii religioșii lor sunt depărați și lăsați într-o moarte ingrozitoare, o provinție întregă, Podlachia, e distrusă cu desărările locuitorilor sei, Uriașii, episcopii mașecări și cei mai crude trătrăi, după cum dovezesc documentele oficiale ce sîr publicătatea: bisericele sunt confiscate și predate poporului rusi servitorii religioșii sunt tratăzi ca nisice purgării, consecință în localitățile lor; renegăti sunt mai cu sămăcrocit și corupnăta ește favorizată. În Litania și în alte provincii, Polonișii sunt dreptul să se folosească de proprietatea lor, și să cumpere sau se vindă pămănturi. Contribuționile impuse în 1863 au ramas permanente și în diana statutului total silență se pune de la ruina pe locuitorii sei.

Continuarea tradițională a politicei care a sălit prin atele sangeroase și arbitrarice pe două milioane de Uniuni de așfrena creația lor religioasă, a organizat măcelurile dela Human și Varsovia sub ordinea lui Swaroff. A urmă tradițiunilor mongolice și a jucă în același timp dinaintea europei rolul de liberator, a protege către a năvălî și a anexa, acesta a fost calura ce au urmat totdeauna Rusia. Mai cu seamă de la 1863 începî, terorismul a fost adoptat ca un mijloc de guvernare; și nici odată în nici o epocă, nu s'a dat foa la atâta seze și orase, nu s'au întărit atâtașa escuajuni, atâtașe confiscații, atâtașe întemnițări și deportări.

Următoarele uceze dovezăcă cîstăna adaptată de guvern rus nu se schimbă. Așa, ucasul de la 26 Februarie 1892 împune soldaților poloni amnestiați un serviciu militar de 15 ani; cel de la 24 Martie același an, constringea pe orfanii poloni să devină soldați. Ucaza celă de 6 Aprilie anulă 40,000 familii nobile din Siberia și în Caucaz; un altuifacă propriațatea a 1,300 locuitori. În 1888 mihi proprietari fură legioni în Siberia; în 1860 știrile din Varsovia primăria ordină să impună mulțimile nearmate; femei și copii se aflau printre cei morți. Numărul polonilor ecclasiati în Sil-

beră se socotește la 200,000, între care 60,000 țărani din Litania. Cei amnestiați urmăroșii și se depărțează încă și astăzi. Cu totă liniste absolută ce domnește în Polonia, care în acest momente e desertață de trupe, și cu totă improvizare, locuitorii la propaganda nihilistă, care e sprințială chiar de către funcționari, de cari găsesc voiește să scape, ca și deținute Poloni sunt în adveție puși afară din lege, și parăști cu totul la bunul plăc al autorizaților. Sîi Europa suferă o asemenea stare de lucru, care ultragăzăumanite și depăraști! Polonia, tare în dreptul ei, protesteză și nu va inceta de a protesta în contra acestor abușuri de forță brutală, ea își pune credință în viitorul, și speră că interesul general, trebuința de a stabili pacea Europei pe o temelie solidă și de a interveni în contra periculor iesină resturări sociale de care e amenințată, va grăbi una renascerii precumse.

Villa Broberg Lang Zürich, Iunii, 1875.
Comitetul *Ladislav Platner*,
S. R. *

Protocol

Iuat în a II adunare a comitetului Reuniunii învățătorilor români de la scările confesionale gr. or. din diocesa Caransebeșului, înjunătă în Boeca montana la 4/16 și 5/17 Aprilie 1878.
(Inchidere).

23. La proponerea presidențialului, urmată de unele desbateri din partea membrilor — cea cu privire la pregătirea și jînerea de disertații pentru proasemăna generală a Reuniunii următoarelor dispozituni:

Decis: Toți acei membri ai Reuniunii care vorbește și jină disertații în adunarea generală din anul curent, vor avea și trâmite la terminul desfîpt de președinte disertațiiunile sale comitetului spre revizuire — prin președintele despărțimenterelor. Disertațiiunile nerăvenătoare de comitet nu se vor admite spre edire în adunarea generală. — Aceste dispozituni sunt și se aduce prin presidium Reuniunii la cunoștința tuturor despărțimenterelor, respective a membrilor Reuniunii spre orientare și acomodare.

24. Presidul propune comitetului spre executare decizia adunăreii generale della Recipia de sub Nr. prot. 19 lit. h) în privința stabilirei anului regulamentare, pe baza căruia Reuniunea noastră să se poată paua în relațion cu reprobatorice cu alte reuniuni de asemenea natură din Metropolia rom. gr. ordină Ungaria și Transilvania, care regulamente conform deciziei amintite ar avea și o proprie în formă de proiect adunăre generală viitoră spre desbatere și primire — Referitor la elaborarea regulamentului din cestiu se adus, cu luarea în considerație a opinioanelor desvoltate din partea mai multor membri, următorul:

Decis: Elaborarea unui proiect de regulament, pe baza căruia Reuniunea noastră să poată intra în relațion cu reciprocitatea cu alte reuniuni de asemenea natură din Metropolia rom. gr. din Ungaria și Transilvania, se concedee următoroi comisiuni constătoare din: Stefan Antonescu, Ioan Budăian, Ioan Marcu, Ilie Petrie, Martin Tăpu și Ioan Tană, prelungă acăușinările, ca în proxima sedință de comitet să se prezenteze elaboratul seu spre examinare și ulterioră dispozitie.

25. Presidul propune spre executare decizia adunăreii generale della Recipia de sub Nr. prot. 19 lit. g), conform căreia comitetul are a transpunere propuneră lui profesor și director preparandil emerit Alexandru Gavră, în privința înființării unui institut de fete în Arad, consistoriului scolar decesean spre cunoștință și sprințuire: —

Decis: Propuneră dñs. Alexandru Gavră pentru înființarea unui institut de fete în Arad, și respective transpunere ei Consistoriului scolar decesean spre cunoștință și sprințuire: — se concedee președintelui Reuniunii.

26. Presidul aduce la cunoștință comitetului, că edarea portretului dñs. Alexandru Gavră nu s'au putut elepta până acumă din lipa fotografiei sale; sperăz însă că dñs. Gavră în curând va binevoi și tră-

mitie fotografie, după ce apoi îndată va întrepinde edarea portretului.

Decis: Se îapre sciință.

27. Presidul arată, că la despartijințătul Caransebeșului s'au însumat de membri ordinari la Reuniune următorii dñi., și amuncii: Avram Grema, învățător în Macova, George Frana, învățător în Rugi, Ioan Neomian și Stefan Velovan, ambii profesori de pedagogie în Caransebeș, dintre cari numai cei doi dințin un subseris de deschirajunile precede.

Decis: Comitetul primește și recunoscuse pro toți acești dñi de membri ordinari la Reuniune învățătorilor gr. or. din diocesa Caransebeșului, cu acel adaus, ca preșidul Reuniunii se procureze prin mijloacele despartijințătul respectiv și dñi doamna Ioan Neomian și Stefan Velovan deschirajunile precede de statute.

28. Presidul arată, că dñ. Adolf Auspitz librariu în Lugoj, prin o scriosire a sa adresată comitetului, se roagă și primit de membru ajutoratu la Reuniunea noastră.

Decis: Comitetul se abține la primii de membri ajutorători la Reuniune persoane care nu aparțin confesiunii gr. or., până la definitiva aprobație și întarcere a statutelor prin locurile mai înalte competente; prin urmare de astădată nu poate impuni dorință dñi Adolf Auspitz.

29. Presidul interbă comitetul, dacă vorbește încă de pe acasă a face unele dispozituni pentru adunarea generală viitoră? — Din mai multe părți se propune a se decide încă în această adunare de comitet jînerii adunării generali. Aceast obiect a dat anăsă la mai multe desbateri, din care apoi au rezultat următorii:

Decis: Comitetul decide jînerii adunării generali viitoră pe 30 Iuliu v. 1878 își rezervă dreptul însă a potu strămuta în casă dacă dăruiele împrejurări ar preindreacă în interesul adunăre.

30. Dñ. Iosif Novac observăd, că ad-

ministrarea despartijințelor pretinde unde să se despartijină, întrăbă comitetul de unde să se ieșă acelora?

Decis: Supărata speselor, ce se referă la administrația despartijințelor, cade în datoria membrilor a singurăsorii despartijințe; drept ce se îndatorizează fie membru a plăti afară de tasa de membru, sub titlu de „spese pentru a administrație despartijințătului” încă 5 cr. de totă rata, ce o solvese a conto competenței săi anuale de membru.

31. Presidul propune alegerea unei comisioane pentru autenticarea acestui protocol.

Decis: Se aleag dñi: Martin Tăpu, Dimitrie Novac și Antoniu Sabă.

Alte obiecte ne mai fiind de petrecut, presedintele încheie sedința cu o cuvintare, în care mulțumind membrilor de comitet pentru zelul de activitate dovedit cu această ocazie în interesul Reuniunii — le profeză norocă și reinforțează la ale sale.

Dat ut supra.

Acest protocol s'au autenticat în Boeca montana la 18/30 Aprilie 1878 prin subscripții:

Stefan Antonescu m. p.
president.

Ioan Tăna m. p.
notar, Reuni.

Martin Tăpu m. p.

Dimitrie Novac m. p.

Antoniu Sabă m. p.

Socotă despre starea fondului și a cassei reuniunii învățătorilor rom. gr. orient. din diocesa Caransebeșului cu prima Aprilie 1878.

Obiectul Starea fondului Starea caselui

1. Capital licuidat la membru	dñ. er. a. or.
2. periodul I,	1129.51
3. restanță	—
4. La adunarea generală în Boziaș sau predilecție	1525.46
5. în decursul anului 1875 și 1876, până la adunarea finită în Verșej au incurs 173 fl. 49 cr., substraginduse spesele cu 61 fl. 28 cr., au reamas	112.21
6. Rest ne incasat la membru	421.20

5. In decursul anului 1876 și 1877 adunata la Adunarea gr. finită în Recipia anului 343 fl. 63 cr., din care substraginduse spesele cu 11 fl. 49 cr., remăne casă

6. Rest la membri ordinar 233.14

7. Rest la membri fundatori 417. —

8. In decursul anului 1877 și 1878 adunata la Reuniunea învățătorilor gr. or. din diocesa Caransebeșului, cu acel adaus, ca preșidul Reuniunii se procureze prin mijloacele despartijințătul respectiv și dñi doamna Ioan Neomian și Stefan Velovan deschirajunile precede de statute.

9. Rest la membri ordinar 220. —

10. Rest la membri fundatori 220. —

11. Rest la membri ordinar 23.73

12. Rest la membri fundatori 507. —

13. Rest la membri fundatori 380. —

14. Rest la membri fundatori 54. —

Suma dñ. 3128.71 1896.54

Capitalul cassei se află:

1. în casă de plată din Alba Iulia 1100. —

2. în casă institutul de credit Alba Iulia cu interes computat 500.91

3. în casă institutul de credit Alba Iulia cu interes computat 162.72

4. la Nicolescu capital și interes computat 58. —

5. în un reversă cassie de plată 40. —

6. la Nicolae Lăzărean din Fureci 5. —

7. la Pavel Chineazu cu obligat 39.50

Suma dñ. 19.006.13

Cassariiul are un bon de fl. 9.59.

Varietăți.

(Conferința electorală), conciliată pe 20 Iulie c. n. la Sibiu se va deschide la 10 ore înainte de amărți în localitățile grădinițe „Gherlița”, „Iosefini”, „Strada Sevîs Nr. 4.”

* (Personalia). P. S. Metropolitanul Calinic din București a soisit în 11 Iulie c. n. la Viena.

* (Postală) Începînd cu 16 Iulie c. n. întrre Lechința și Harina intră în vigore următorul curs postal:

Plecăre din Lechința la 2 ore d. a., soisirea la Harina la 3 ore d. a.; return plecăre din Harina 4 ore 45 min. d. a., soisirea la Lechința 45 min. 45 d. a. — Începînd cu același de au loc următoare schimbări întră Rodna-Năsăudul și Năsăud: plecăre din Rodna-Năsăudul 4 ore dimineață, 10 ore 30 min. a. r.; plecăre din Năsăud 10 ore 30 min. a. r.; soisirea la Rodna 4 ore d. a., soisirea la Rodna-Năsăudul 3 ore 40 min. d. a. — între Năsăud și Bistrița: plecăre din Năsăud 4 ore d. a., soisirea la Bistrița 5 ore d. a.; return plecăre din Bistrița 5 ore dim. soisirea în Năsăud 8 ore dim. —

* (Cercurile electorale în comitatul Sibiului). Comitatul Sibiului, de orașele Sibiu, Blaj și Sebeș este împărțit în 4 cercuri electorale, pentru care sunt denumiti deputați și secretari în substituții lor. Pentru cercul I al Sibiului: președintele Simion Balomir, primarul; substitut: Adolf Wollmann; secretarul: Adalbert Leonhard, senator; substitut: Ioan Drăgan, notarul publ. Pentru cercul II al „Cristianului”: președintele Martin Fleischer, preot; substitut: Alexandru Lebl; secretarul, Matei Hubert notarul com.; substitut: Ioan Pop, not. com. Pentru cercul III al Cisnădiei: președintele Peter Fleischer, economist; substitut: Petru Brote, proprietar; secretarul Simon Fuss, notarul com.; substitut: Ioan Măcelaru, notarul com. Pentru cercul IV al Nocrihlui: președintele: Samuil Dörr, preot; substitut: Iacob Bologa, preot; secretarul Petru Manoli, notar com.; substitut: Gheorghe Sander, Algelești vor avea loc în cercul I în localul magistrat din Sebeș în cercurile II și IV în casele comunale din Cristian și din Nocrihl și în cercul III în sala mare a otelului comunul din Cisnădie. Dnia purtări alegeri s'au ficsat pe 8 August c. n.

